

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6Csp/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8225201330
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2025:8225201330.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Milanom Majerníkom, PhD. v spore žalobkyne: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpená: Mgr. Peter Baran, advokát, Šarišská 1976/18, 091 01 Stropkov, IČO: 50 280 899 proti žalovanému: 365.bank, a. s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že úver zo Zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX uvedená v časti [2] Zmluva o úvere, bod 3] v znení: „ Klient vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX uvedená v časti [2] Zmluva o úvere, bod 4] v znení: „ Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s príslušnými ustanoveniami OP pre úver.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX uvedená v časti [2] Zmluva o úvere, bod 5] v znení: „ Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10. II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička účinných od 1.8.2011, a to v článku 5 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6, v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné

pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička účinných od 1.8.2011, a to v článku 6 – Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZoÚ, bod 6.4, v znení: „V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, 12/13 Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička účinných od 1.8.2011, a to v článku 8 – Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1 v znení: „Klient je povinný oznámiť Banke všetky zmeny v údajoch uvedených v ZoÚ, najmä týkajúce sa jeho osobných údajov, kontaktnej adresy, zamestnávateľa, niektorého z telefónnych čísiel uvedených v ZoÚ a bankového spojenia, a to do 15 dní od takejto zmeny. Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klienta podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX uvedená v Sadzobníku poplatkov – účinnosť od XX. XXXXXXXXXXXX XXXX, a to v článku Úvery pre obyvateľstvo, časť dostupná pôžička, v znení: „10. 1. upomienka po omeškaní splátky 9,96 € 11. 2. upomienka po omeškaní splátky 24,90 €.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IX. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX uvedená v Sadzobníku poplatkov – účinnosť od XX. XXXXXXXXXXXX XXXX, a to v článku Úvery pre obyvateľstvo, časť dostupná pôžička, v znení: „16. Porušenie informačnej povinnosti klienta v zmysle obchodných podmienok - zmluvná pokuta 33,19 €.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

X. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmysle výroku tohto rozhodnutia, ako aj náhrady trov konania.

2. Podanie žaloby odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila spotrebiteľskú zmluvu o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1000,- eur, ktorý sa zaviazala žalovanému splatiť v 60 mesačných splátkach po 32,62 eura. V Zmluve bola uvedená úroková sadzba vo výške 25,50 %, RPMN vo výške 30,38 %, priemerná RPMN vo výške 45,66 %, splatnosť prvej splátky do 12.12.2011, dátum konečnej splatnosti 12.11.2016, výška nákladov 777,- eur a celková čiastka úveru predstavujúca súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Žalovanému na predmetný úver uhradila sumu vo výške 1.301,28 eur. V danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzatvorila ako spotrebiteľka so žalovaným, obchodníkom, ktorý dodáva finančnú službu. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej aj „ZoSÚ“). V zmluve nie je uvedený druh spotrebiteľského úveru. Pojem doba trvania zmluvy v zmluve nenašla. V zmluve nie je uvedený údaj o predpokladoch použitých pre výpočet RPMN. K tomu poukázala na rozsudok SD EÚ, sp. zn. C-677/23, z 23.1.2025. Zmluva neobsahuje ani údaj o celkovej čiastke. Zmluva obsahuje iba informáciu o tom, ako sa celková čiastka

vypočíta, avšak bez toho, aby tam bola uvedená aj konkrétna hodnota celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedená v § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona. V zmluve je totiž uvedená len výška úveru a celkových nákladov spotrebiteľa a tiež to, že celková čiastka na zaplatenie je ich súčtom. Táto formulácia nenapĺňa požiadavku zákonodarcu v hore citovanom zákonnom ustanovení. Ak by aj vychádzali z toho, že takáto formulácia je dostačujúca, potom by to znamenalo, že celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť je 1.777,- eur (1.000,- eur istina + 777,- eur náklady), čo je nesprávny údaj. Keď si totiž vynásobíme počet splátok (60) výškou mesačnej splátky (32,62 eur), dostaneme výsledok 1.957,20 eur, a to je skutočný údaj o celkovej čiastke. V Zmluve napokon nie je uvedená ani správna hodnota RPMN. Podľa kalkulačky NBS, je hodnota RPMN daného úveru vo výške 35,73 %, pri splátke uvedenej v zmluve vo výške 32,62eur mesačne a nie RPMN 30,38 %, ako je uvedená v Zmluve. V Zmluve je uvedený číselný údaj o úrokovej sadzbe (25,50%), nie je tam však uvedené, či ide o dennú úrokovú sadzbu, mesačnú, ročnú, resp. úrokovú sadzbu za iné obdobie. Takéto neurčité vymedzenie úrokovej sadzby nemožno považovať za naplnenie zmyslu zákona o spotrebiteľských úveroch a splnenie obligatórnej náležitosti vyžadovanej týmto zákonom. Ak by však vychádzali z toho, že hodnota 25,50 % predstavuje ročnú úrokovú sadzbu, potom poukázala na priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov, v novembri 2011, vo výške 11,32 % p.a. Úrok stanovený veriteľom v úverovej zmluve je viac ako dvojnásobne vyšší. Výška úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Považuje ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.XX.XXXX vo výške 25,50 %, za absolútne neplatnú. Ak je v danom prípade ročná úroková sadzba v rozpore s dobrými mravmi, a teda absolútne neplatná, vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poukázala na to, že na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru postačuje neuvedenie čo i len jednej z náležitosti zmluvy vyžadovaných zákonom. Vo vzťahu k nároku na určenie neprijateľných zmluvných podmienok uviedla, že spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi ňou a žalovaným má formulárový charakter. Ide o vopred pripravenú predtlač žalovanej, do ktorej žalovaný dopisoval len jej údaje. Jej „zmluvná voľnosť“ bola obmedzená len na dohodu o výške poskytnutého úveru, pričom všetky ostatné zmluvné podmienky ako aj všetky dokumenty predložené spolu so spotrebiteľskou zmluvou predstavujú diktát dodávateľa bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Namietala neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v časti [2] Zmluva o úvere, bod 3] v znení: „ Klient vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru, ku dňu keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“, pričom v súvislosti s touto zmluvnou podmienkou poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6CoCsp/16/2024, z 19.9.2024. Ďalej žiadala vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky v časti [2] Zmluva o úvere, bod 4], v znení: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s príslušnými ustanoveniami OP pre úver.“ Odkazujúc na ustanovenia § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2014 a tiež § 53 ods. 7 Občianskeho zákonníka. Ako tretiu neprijateľnú zmluvnú podmienku žiadala určiť podmienku vedenú v časti [2] Zmluva o úvere, bod 5], v časti, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“ dôvodiac, že nešlo o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku vytvárajúcu materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa. Ako štvrtú neprijateľnú zmluvnú podmienku žiadala určiť podmienku v článku 5 Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička - šikovná rezerva - Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6], v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“ S tým, že toto ustanovenie poskytuje žalovanému možnosť započítavať jej platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a bez ohľadu na moju vôľu. Toto ustanovenie zmluvy zakladá

nevyvážený vzťah, pokiaľ ide o započítavanie platieb spotrebiteľa na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanému postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie platieb spotrebiteľa sa tak stáva preňho netransparentné. Piatu neprijateľnú zmluvnú podmienku žiada určiť podmienku uvedenú v článku 6 - Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZoÚ, bod 6.4], v znení: „V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“ S tým, že pre spotrebiteľa je nevýhodné, aby platil zmluvné úroky až do zaplatenia istiny. Dojedanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do úplného zaplatenia istiny jeho postavenie výrazne zhoršuje. Šiestu podmienku uvedenú v článku 8 - Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1] v znení: „Klient je povinný oznámiť Banke všetky zmeny v údajoch uvedených v ZoÚ, najmä týkajúce sa jeho osobných údajov, kontaktnej adresy, zamestnávateľa, niektorého z telefónnych čísiel uvedených v ZoÚ a bankového spojenia, a to do 15 dní od takejto zmeny. Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klienta podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“ považuje za neprijateľnú pre jej nezrozumiteľnosť. Nie je zrejmé, ktoré okolnosti sú tie, ktoré môžu negatívne ovplyvniť schopnosť spotrebiteľa plniť záväzky. Neprijateľnosť siedmej podmienky uvedenej v Sadzobníku poplatkov, účinnosť od XX. XXXXXXXXXX XXXX, v článku Úvery pre obyvateľstvo, v časti Dostupná pôžička, v znení: „ 10. 1. upomienka po omeškaní splátky 9,96 € 11. 2. upomienka po omeškaní splátky 24,90 €.“ Argumentačne podporila odkazom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 8Csp/1/2023, z 27.4.2023 a rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 19Csp/25/2022, z 27.2.2023. Ako ôsmu neprijateľnú zmluvnú podmienku žiadala určiť podmienku uvedenú v Sadzobníku poplatkov, platnosť od 13. septembra, v článku Úvery pre obyvateľstvo, v časti Dostupná pôžička, v znení: „16. Porušenie informačnej povinnosti klienta v zmysle obchodných podmienok - zmluvná pokuta 33,19 €.“ S tým, že túto si so žalovaným individuálne nedojednala. Táto bola včlenená do textu sadzobníka poplatkov, pričom ju nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť, pritom žalovaný ju zverejňuje len na obchodných miestach a na internetovej stránke žalovaného.

3. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 29.5.2025 poprel tvrdenia žalobcu a má za to, že Druh Zmluvy o úvere vyplýva priamo z jej označenia - Zmluva o úvere, dostupná pôžička. Okrem toho Žalobca o predmetný druh úveru sám požiadal, a to písomnou žiadosťou o úver. Vyjadrenie, že teda nepoznal druh úver je zjavne nepravdivé a účelové. Žalobca svojim podpisom tak na Žiadosti o úver ako aj na Zmluve o úvere potvrdil, že mu boli poskytnuté informácie z Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o úvere jasne obsahuje dva základné údaje, a to počet mesačných splátok v bode 2.1 Zmluvy o úvere, a to 60 mesiacov a termín konečnej splatnosti úveru dňa XX.XX.XXXX. Doba splácania úveru bola dohodnutá na 60 mesačných splátok s rovnakým dátumom splatnosti. Žalobca a žalovaný sa v Zmluve o úvere dohodli, že žalobca bude splácať úver vo forme pravidelných mesačných splátok vždy k 12. dňu v mesiaci, a to v počte 60 splátok. Žalobca mal úver splácať formou splátok vo výške 32,62 eur. Zmluva o úvere obsahuje údaj o RPMN banky, a to vo výške 30,38 %. Podľa Žalobcu však nebola uvedená správne, nakoľko mu nezáväzná internetová kalkulačka vypočítala RPMN vo výške 35,73%. Tieto kalkulačky sú však len informatívnym a nezáväzným prostriedkom, ktorých závery nie je možné považovať za hodnoverné a aplikovať na dané súdne konanie. Pokiaľ ide o namietanú zmluvnú podmienku uvedenú v časti 2 bod 3. žalovaný nevidí relevantný dôvod na to, aby takáto zmluvná podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú. Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je vylúčená v spotrebiteľských vzťahoch a zrážkami zo mzdy sa nezasiahne do ekonomickej situácie spotrebiteľa. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku týkajúcu sa spôsobu započítavania platieb na poplatky, úroky a istinu, táto vychádza u obchodnoprávneho charakteru zmluvy o úvere, preto nemožno hovoriť o neprijateľnosti zmluvnej podmienky. V súvislosti s namietanou zmluvnou podmienkou uvedenou v článku 6 bod 6.4 uviedol, že zmluvné dojednanie, ktorým spotrebiteľ dáva súhlas veriteľovi na postúpenie pohľadávky z úverového vzťahu, nezbavuje veriteľa povinnosti uloženej kogentným ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v súvislosti s postúpením pohľadávky z úverovej zmluvy uzatvorenej so spotrebiteľom, preto je námietka žalobcu o neprijateľnosti nedôvodná. V ďalšej časti venoval argumentáciu žalovaný námietke premlčania nároku z bezdôvodného obohatenia, čo nebolo predmetom tohto sporu. Záverom žiadal žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

4. Žalobkyňa v replike zo dňa 2.7.2025 uviedla, že slovné spojenie „dostupná pôžička“ nepomenováva druh zmluvy o úvere, pričom zákonodarca vyžaduje vyjadrenie druhu úvere. V zmluve nie je uvedené ani to, že ide o spotrebiteľský úver. Zmluva neobsahuje ani pojem doby trvania zmluvy. K výške RPMN uviedla, že je pravdou, že internetové kalkulačky poskytujú informatívny výpočet, avšak rozdiel medzi hodnotou RPMN uvedenou v zmluve (30,38%) a hodnotou vypočítanou na internetovej kalkulačke (35,73%) je viac ako 5%. Tento rozdiel nemôže byť ospravedlnený informatívnosťou internetovej kalkulačky (ide napokon o kalkulačku na webovom portáli Národnej banky Slovenska), pretože ak by tomu tak bolo, potom sú tieto internetové kalkulačky úplne zbytočné. Na čo je spotrebiteľovi užitočná kalkulačka, kde je odchýlka 5% v hodnote RPMN. Z obsahu napadnutej spotrebiteľskej zmluvy a z tam chybné uvedených celkových nákladov úveru (v zmluve uvedená hodnota 777,00 eur) je úplne zrejmé, že nesprávna hodnota RPMN nespočíva v tom, že internetové kalkulačky poskytujú iba orientačný a informatívny výpočet ale v tom, že do výpočtu RPMN neboli zahrnuté všetky náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Ak je výška splátky 32,62 eur a počet splátok 60, potom je celková čiastka 1.957,20 eur. Ak od tejto sumy odpočítame výšku úveru (1.000,-eur), dostaneme celkové náklady úveru, čo je suma 957,20 eur. Táto hodnota je však Strana 4 z 9 o 180,20 eur vyššia ako v zmluve deklarovaných 777,- eur. Ak žalovaný do hodnoty celkových nákladov nezapočítal všetky náklady, potom je zrejmé, že všetky náklady nezahrnul ani do výpočtu RPMN, keďže podľa § 2 písm. i) ZoSÚ sa ročnou percentuálnou mierou nákladov rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Správna výška RPMN, ako ju predkladá podľa internetovej kalkulačky NBS, teda jednoznačne poukazuje na nesprávnosť vstupných údajov, ktoré použil pri výpočte RPMN žalovaný. Odpoveď na otázku, ktoré náklady do celkového výpočtu RPMN, ako aj hodnoty celkových nákladov žalovaný nezahrnul by bolo možné jednoducho zodpovedať z obsahu zmluvy, ak by žalovaná dodržala literu zákona a do zmluvy by explicitne uviedla, ktoré predpoklady použila pre výpočet RPMN (§ 9ods. 2 písm. j) ZoSÚ). Tieto však neuviedla a na absenciu náležitostí vo svojom vyjadrení nereaguje. Pokiaľ ide o celkovú čiastku, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, túto zmluva neobsahuje. K absencii úrokovej sadzby sa žalovaný vo vyjadrení k žalobe nevyjadril, preto zotrvala na argumentácii zo žaloby. K navrhovanému vysloveniu neprijateľných zmluvných podmienok žalobkyňa ešte uviedla, že pre súdnu vec je rozhodujúce, aby existovalo hoci aj len jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré určuje predmetnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú a teda absolútne neplatnú. Pokiaľ ide o neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v časti [2] Zmluva o úvere, bod 3] má za to, že zisťovanie osobitného vzťahu klienta k banke bez toho, aby bolo spotrebiteľovi vysvetlené, čo je to vlastne osobitný vzťah k banke nemožno hodnotiť ako náležité a keď je k tomu navyše pripojená sankcia neplatnosti zmluvy resp. okamžitej splatnosti úveru v prípade nepravdivosti takéhoto vyhlásenia klienta, potom nemožno pochybovať o značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach klienta. Pokiaľ ide o neprijateľnosť dojednaných zrážok zo mzdy, poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov z 27.1.2025 sp.zn. 7Csp/140/2024. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú v čl. 6 bod 6.4, táto zmluvná podmienka je v rozpore s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020, kde dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Tento záver vyplýva pre súd aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/172/2020 z 29.04.2021. K zmluvnej podmienke uvedenej v obchodných podmienkach v článku 5 - Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6 uviedla, že aj v prípade tejto podmienky ide už o notoricky neprijateľnú zmluvnú podmienku vo vzťahu ku všetkým obchodníkom, ktorí ju použili a bola predmetom súdneho konania. Žalovaná namieta premlčanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a poukazuje jednak na uplynutie subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej doby. V danom prípade nebol uplatnený žiaden nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia ale nárok na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Napriek tomu považuje námietku premlčania za nedôvodnú.

5. Súd nariadil pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 8.10.2025. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby a vyjadrení, ich príloh, listinných dôkazov a to: žaloba na čl. 1-14, zmluva o úvere na čl. 17, obchodné podmienky na čl. 18-20, výpis z účtu na čl. 21, prepočet RPMN na čl. 22, priemerné úrokové miery z úverov na čl. 23, sadzobník poplatkov na čl. 24-46, vyjadrenie žalovaného na čl. 56-62, replika žalobkyne na čl. 76-80, ako aj ďalším obsahom spisu.

6. Pri právnom posúdení vychádzal z nasledovných prameňov práva:

7. V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

10. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

11. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 3 ods. 3 zákona NR SR č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

14. Predmetná zmluva o úvere je vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, ako už bolo uvedené zmluvou spotrebiteľskou a vzťahujú sa na ňu ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka a zároveň zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a to v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch alebo aj „ZoSÚ““) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

17. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatvárala žalovaný ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalovaným bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

18. Zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

19. Podľa ustanovenia § 298 odsek 1 Civilného sporového poriadku, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná obchodníkom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

20. Podľa ustanovenia § 298 odsek 2 Civilného sporového poriadku, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie obchodníkovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

21. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ je ochrana spotrebiteľa zavedená smernicou Rady 93/13/EHS založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Súdny dvor tiež vo svojej judikatúre konštatoval, že systém ochrany zavedený smernicou 93/13 vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (viď rozsudky Pohotovosť, EU:C:2014:101, bod 39 a citovaná judikatúra; E. E. D., C-26/13, EU:C:2014:282 bod 39 a citovaná judikatúra, ako aj F. A. a G., C-169/14, EU:C:2014:2099, bod 22). Čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak bez toho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvolať všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offio nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

22. Ako vyplýva z cit. zák. ust. Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom).

23. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv naplnenie vyplývajúcej z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí sp.zn. C-473/00 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS. Ohľadom existencie naliehavého právneho záujmu na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky a aktívnej legitímácie žalobkyne, súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.03.2019, sp.zn. 6Cdo/27/2018, podľa ktorého žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137ods. 1 písm. c/ Civilného sporového poriadku. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Taktiež z rozhodnutia NS SR z 23.01.2017, sp.zn. 6Ndc/20/2016, vyplýva, že právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes.

24. „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“).“ (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019)

25. „Zavedenie osobitného konania podľa § 301 C. s. p. neznamená, že spotrebiteľ sa nemôže domáhať neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti C. s. p. zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. C. s. p. len s účinkami inter partes.“ (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Ndc 20/2016 zo dňa 23.01.2017)

26. Ak je spotrebiteľovi umožnené domáhať sa svojho práva do budúcnosti napr. uplatnením si vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného alebo žiadať primeraného finančného zadostučinenia, je namieste aj predmetná žaloba o vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Je len na spotrebiteľovi, ktoré právo si zvolí, resp. ktoré právo z viacerých práv použije. Na primerané finančné zadostučinenie (relutárna satisfakcia) zákon explicitne vyžaduje úspech spotrebiteľa pred súdom. Niet žiadneho dôvodu z okruhu úspešne vedených vecí pred súdom vylučovať práve rozsudok o neplatnosti niektorej

zmluvnej podmienky, ak ju spôsobil dodávateľ pri zanedbaní povinnosti postupovať s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa). Za porušenie povinnosti postupovať s odbornou starostlivosťou treba považovať aj používanie neprijateľných zmluvných podmienok (§ 3 ods. 3 ZOS, § 53 ods. 1 OZ), nekalých obchodných praktík (§ 7 a nasl. zákona o ochrane spotrebiteľa), ale aj iné porušenie práv spotrebiteľa (viď uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/220/2012 z 30.08.2013). Ak spotrebiteľ sleduje dosiahnutie právnej istoty v otázke, či je zmluvná podmienka neprijateľná, môže sa na súde domáhať žalobou určenia jej neprijateľnosti. Právna istota v takejto záležitosti je dôležitá a dosiahnutie takejto právnej istoty by nemalo byť podmieňované (kumulatívne) uplatnením, či už náhrady škody, bezdôvodného obohatenia alebo primeraného finančného zadosťučinenia. Inými slovami povedané, nemožno spotrebiteľa nútiť do uplatňovania takýchto plnení pri jeho snahe dosiahnuť právnu istotu čo do (ne)záväznosti zmluvnej podmienky z dôvodu jej neprijateľnosti.

27. Súd v zhode s názorom Krajského súdu v Prešove (viď rozsudok sp. zn. 15CoCsp/23/2020 zo dňa 11.2.2021) zastáva názor, že spotrebiteľ má právo domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky aj bez kumulatívneho uplatnenia nároku na plnenie z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky. Uvedené právo predpokladá ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č.250/2007 Zz. o ochrane spotrebiteľa („ZoS“), podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách a tejto ochrany sa môže domáhať na súde (§ 3 ods.5). Aj gramatický výklad ustanovenia § 53a OZ predpokladá takéto určenie dokonca „v prvej línii“ a ďalšie spôsoby ochrany „na plnenie“ sú evidentne alternatívami (arg. slovo „alebo“). Explicitné zakotvenie tohto práva do ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č.129/2010 Zz. súvisí len s tým, aby sa odstránili akékoľvek pochybnosti o možnostiach spotrebiteľa podať žalobu o neplatnosť zmluvy (čiastočnej neplatnosti „...et minor“). Princiipiálne nemožno nútiť žiadneho spotrebiteľa sledujúceho právnu istotu, aby sa domáhal reštitučného plnenia kumulatívne popri určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

28. Na základe nerozporovaných skutkových tvrdení strán sporu a vykonaným dokazovaním súd zistil, že strany sporu uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu, zmluvu o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1.000 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala žalovanému splatiť v 60 mesačných splátkach po 32,62 eura. V Zmluve bola uvedená úroková sadzba vo výške 25,50 %, RPMN vo výške 30,38 %, priemerná RPMN vo výške 45,66 %, splatnosť prvej splátky do XX.XX.XXXX, dátum konečnej splatnosti XX.XX.XXXX, výška nákladov 777 eur a celková čiastka úveru predstavujúca súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Žalovanej na predmetný úver žalobkyňa uhradila sumu vo výške 1.301,28 eura.

29. Opakujúc sa uzatvorená úverová zmluva od ktorej žalobkyňa odvádza svoj nárok je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. Žalovaný je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalobkyňa bola spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluvy uzavreté medzi stranami sporu majú charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z., musia obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z.

30. Súd sa zaoberal aj zmluvnými podmienkami spomenutej spotrebiteľskej zmluvy a konštatuje, že podmienka v zmluve a teda aj jej obligatórne náležitosti musia byť formulované jasne a zrozumiteľne, to znamená, že podmienka pre spotrebiteľa musí byť zrozumiteľná nielen z gramatického hľadiska, ale že zo zmluvy musí jasne vyplývať aj konkrétne fungovanie mechanizmu, ktorého sa dotknutá podmienka týka, ako aj vzťah medzi týmto mechanizmom a mechanizmom stanoveným ostatnými podmienkami, aby bol tento spotrebiteľ schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú. (viď rozhodnutie SD EÚ C-26/14).

31. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

32. Zo samotnej pripojenej zmluvy je zrejmé, že neobsahuje niektoré z obligatórnych náležitostí požadovaných zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení platnom

a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej aj len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) a to v súlade s § 9 ods. 2 písm. b) v zmluve nie je obsiahnutý údaj o druhu úveru, ani údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. g)) a ani všetky predpoklady pre výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j).

33. Z hľadiska hospodárnosti konania pre určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru postačuje neuvedenie aj údajov podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Len vo vzťahu k uvedeniu predpokladov pre výpočet RPMN možno uviesť, že predpoklady pre výpočet RPMN majú byť uvedené zrozumiteľne, stručne a výslovne v zmluve o úvere a nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy (viď tiež rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5CoCsp/16/2024). Aj Súdny dvor EÚ dňa 23.01.2025 rozhodol rozsudkom vo veci C-677/23 o návrhu na začatie prejudiciálneho konania, podaného rozhodnutím Krajského súdu v Prešove z 12.10.2023, pričom uviedol, cit.: „vzhľadom na to, že, ako bolo pripomenuté v bode 55 tohto rozsudku, predpoklady použité na výpočet RPMN môžu byť zložité, je potrebné ich zrozumiteľne, stručne a výslovne uviesť v zmluve o úvere, pričom samotná možnosť spotrebiteľa identifikovať ich na základe prečítania jednotlivých ustanovení tejto zmluvy nepostačuje. Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet RPMN musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto 2. Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90, sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.“ Ďalej na margo argumentov žalovaného sa žiada uviesť, že pokiaľ je podľa žalovaného údaj z internetovej kalkulačky len informatívny a nezáväzný, potom mal žalobkyni zrozumiteľným spôsobom vysvetliť prepočet tejto RPMN a hlavne tak, ako to aj SD EÚ zvyrazňuje, prečo sú tieto informácie a predpoklady podstatné vo svojom rozsudku sp. zn. C-677/23 z 23.1.2025, pričom ani vo vyjadrení k žalobe samotný žalovaný neuviedol, v čom mal byť výsledok výpočtu RPMN rozdielny od výpočtu podľa internetovej kalkulačky, aké iné vstupy mali byť dosadené do vzorca, ktoré by umožnili riadne spotrebiteľovi a koniec koncov aj súdu tento údaj skontrolovať. Vo svojom vyjadrení k žalobe sa zodpovedaniu, akým spôsobom malo dôjsť k určeniu RPMN vyhol.

34. Keďže v zmluve absentovalo uvedenie predpokladov pre výpočet RPMN, ako aj neuvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a tiež nie je naplnená ani ďalšia iná imanentná náležitosť v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže ďalšou zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia bola aj celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť súd (táto nebola v zmluve uvedená), preto súd po naplnení podmienok § 11 ods. 1 písm. a) vyslovil, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

35. Následne sa súd zaoberal namietanými zmluvnými podmienkami.

36. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

37. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok

(čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

38. Nepochybne uzatvorená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

39. Prvou podmienkou, ktorú žiadala učiť žalobkyňa za neprijateľnú, je podmienka spomenutá v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX v jej časti [2] Zmluva o úvere, bod 3] v znení: „Klient vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“ Vo vzťahu k tejto podmienke je nutné uviesť, že znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Neprijateľnú zmluvnú podmienku súd nemodifikuje. Nič by neodradzovalo nečestného dodávateľa od pokračovania v používaní neprijateľnej zmluvnej podmienky, keďže by súd zmenou zmluvnej podmienky vlastne udržiaval nečestnú obchodnú prax (porovnaj rozsudok Súdneho dvora vo veci C-618/10) Podstata neprijateľnosti zmluvnej podmienky nespočíva v tom, že by spotrebiteľ nebol povinný oznamovať konkrétne podstatné skutočnosti banke, ale v tom, že posudzovaná spotrebiteľská zmluva v dotknutej časti tieto podstatné skutočnosti nezrejmuje, v dôsledku čoho je spotrebiteľ v nevedomosti o tom, aký je skutočný obsah tohto jeho vyhlásenia. Skutočnosť, že banka má zákonnú povinnosť zisťovať, či klient nie je osobou s osobitným vzťahom k banke, a že v zmluve s klientom má byť dohodnuté, že v prípade nepravdivosti daného vyhlásenia klienta je banka oprávnená použiť sankciu okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy neznamena, že formulácia predmetnej zmluvnej podmienky nemá obsahovať vysvetlenie pojmov, ktoré nemôžu byť priemernému spotrebiteľovi bez ďalšieho známe (na podporu argumentácie viď rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.09.2024).

40. Zmluvná podmienka odporuje aj ustanoveniu § 35 ods. 1 Zákona o bankách, podľa ktorého banka nemôže s osobami, ktoré majú osobitný vzťah k banke uzatvárať iba tie obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by nevykonali s ostatnými klientmi. Uvedené zmluvné ustanovenie však umožňuje banke v prípade existencie osobitného vzťahu klienta k banke vyhlásiť okamžitú splatnosť každého úveru, nielen rizikového. Neurčitosť je preto dôvodom vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je založená aj vtedy, ak je spotrebiteľ vystavený nejasnej, nezrozumiteľnej alebo neurčitej zmluvnej podmienke, z ktorej nemožno určiť práva a povinnosti spotrebiteľa. Najčastejšie prípady nejasnosti a nezrozumiteľnosti zmluvnej podmienky spočívajú v používaní komplikovaných a náročných technických a iných sofistikovaných termínov, v nejasnej formulácii zmluvného ustanovenia, ktorá ho robí nepochopiteľným pre spotrebiteľa. Neurčitosť zmluvnej podmienky úzko súvisí s jej nezrozumiteľnosťou a týka sa väd jej obsahu, ktorých následkom je, že spotrebiteľ je vystavený právnej neistote v otázke úpravy práv a povinností v konkrétnom štádiu zmluvného vzťahu. Aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR zo dňa 15.06.2023 sp. zn. III. ÚS 111/2023 plynie, že „...Pokiaľ ide o požiadavku transparentnosti zmluvných podmienok, ako vyplýva z čl. 4 ods. 2 smernice 93/13, Súdny dvor zdôraznil, že táto požiadavka, uvedená aj v čl. 5 tejto smernice by nemala byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska, ale naopak, „... požiadavka jasného a zrozumiteľného formulovania zmluvných podmienok, a teda transparentnosti, stanovená rovnakou smernicou, sa musí chápať široko“ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. 4. 2014, E. E. D., C-26/13, EU:C:2014:282, body 71 a 72, ako aj z 9. 7. 2015, H., C-348/14, neuvverejnený, EU:C:2015:447, bod 52). Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že „... informácie o zmluvných podmienkach a dôsledkoch tohto uzavretia zmluvy poskytnuté pred uzavretím zmluvy majú pre spotrebiteľa zásadný význam. Najmä na základe týchto informácií sa tento spotrebiteľ rozhoduje, či chce byť viazaný podmienkami, ktoré predajca alebo dodávateľ vopred vypracoval“ (rozsudky z 21. 3. 2013, D. I./XX, EU:C:2013:180, bod 44, ako aj z 21. 12. 2016, J. K. a i., C-154/15, C-307/15 a C-308/15, EU:C:2016:980, bod 50). Zmluvné ustanovenie je preto neprijateľnou zmluvnou

podmienkou v zmysle generálnej klauzuly ust. § 53 ods. 1 OZ. Na podporu argumentácie treba aj pre potreby hospodárnosti možno odkázať na odôvodnenia právoplatných rozhodnutí súdov, kde už obdobná zmluvná podmienka bola určená za neprijateľnú zmluvnú podmienku a to príkladom spomenúc rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/74/2022 zo dňa 24.10.2022, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/188/2024 zo dňa 05.02.2025, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/82/2024 zo dňa 08.01.2025, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp128/2023 zo dňa 26.02.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.09.2024, rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/25/2024-254 zo dňa 2.7.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 11CoCsp/27/2024 zo dňa 26.3.2025.

41. V poradí druhú zmluvnú podmienku v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX uvedené v časti [2] Zmluva o úvere, bod 4] v znení: „ Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s príslušnými ustanoveniami OP pre úver.“ súd tiež posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Táto zmluvná podmienka vo vzťahu k žalovanému bola právoplatne určená za neprijateľnú, vid' rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 7Csp/140/2024, na ktorého dôvody súd odkazuje.

42. Dohoda o zrážkach zo mzdy má svoju zákonnú oporu v prvej hlave ôsmej časti Občianskeho zákonníka nazvanej záväzkové právo. V piatom oddiele tejto hlavy v rámci zákonnej úpravy zabezpečenia záväzkov je v § 551 obsiahnutá aj úprava inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy. Ide o všeobecnú úpravu vo všeobecnom predpise upravujúcom občianskoprávne vzťahy, t.j. o úpravu ktorá všeobecne platí tak pre režim spotrebiteľských ako aj nespotebiteľských vzťahov. To znamená, že pri aplikácii tejto úpravy na režim spotrebiteľských vzťahov a spotrebiteľských zmlúv nemožno mechanicky vychádzať len z tejto všeobecnej úpravy, ale je nevyhnutné prihliadať na osobitnú zákonnú úpravu pre tieto vzťahy, jej účel (ktorým je najmä ochrana spotrebiteľa) a špecifiká, keďže nebolo medzi stranami sporné a nemožno mať žiadne pochybnosti o tom, že zmluvou bol založený občianskoprávny spotrebiteľský vzťah.

43. Podľa § 551 ods.1 až 3 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

44. Citované ustanovenie § 551 Občianskeho zákonníka teda výslovne umožňuje zabezpečiť uspokojenie pohľadávky písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Predpokladá sa pritom písomná dohoda, t.j. písomne zachytený stret dvoch skutočne daných, slobodných, vážnych, určitých a zrozumiteľných prejavov vôle. Aj pre túto dohodu platia všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Právny úkon je v ustanovení § 34 Občianskeho zákonníka definovaný ako prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

45. Z uvedeného vyplýva, že základným predpokladom vzniku právneho úkonu je existencia vôle. Bez vôle preto niet ani právneho úkonu. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá so žalobkyňou je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách (tak ako je tomu aj v súdnej veci), spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku.

46. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie teda musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informáciu o tom, čo uzatvorenie konkrétneho právneho

úkonu znamená. Výslovne to zákonodarca vyjadril v zákone č.102/2014 Z.z. novelizujúcom zákon č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, konkrétne v jeho § 5a keď s účinnosťou od 1.5.2014 priamou normatívnou úpravou nepripustil zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, s výnimkou prípadu jej uzavretia vo forme osobitnej listiny, ak spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Aj z dôvodovej správy k tejto zmene vyplýva, že zákonodarcu k tejto zmene viedlo zistenie, že všeobecná úprava v Občianskom zákonníku nevyžadujúca schválenie súdom, kde stačí iba jednostranný úkon zo strany predávajúceho vytvára výraznú nerovnováhu medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto je potrebné túto nerovnováhu korigovať. Vzhľadom na už uvedenú argumentáciu súdu o potrebe preukázania existencie skutočne danej, slobodnej vôle spotrebiteľa „uzatvárajúceho“ takúto dohodu o zrážkach zo mzdy pri posudzovaní ktorej ako interpretačné pravidlo môže podporne slúžiť aj právna úprava účinná od 1.5.2014 je totiž nutné konštatovať, že zakotvenie dohody o zrážkach zo mzdy do úverovej zmluvy sa v posudzovanej veci zjavne udialo len z vôle veriteľa bez akejkoľvek možnosti žalobkyne túto dohodu zo zmluvy vylúčiť a uzavrieť zmluvu o úvere aj bez takejto „dohody“. Formulár zmluvy neponúka možnosť pre vyjadrenie klienta či s týmto predformulovaným „vyhlásením“ súhlasí či nesúhlasí. Zo zmluvy a spôsobu umiestnenia dohody o zrážkach zo mzdy v nej je zrejmé, že veriteľ vlastne vopred vnútil (pripraveným predtlačným tlačivom) konajúcej osobe - žalobkyni aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu v hlavnej sfére jej záujmu a to uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ako to vyplýva z predtlaču zmluvy o úvere, konajúca osoba - žalobkyňa sa súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísala aj pod tú časť, ktorou malo dôjsť k dohode o zrážkach zo mzdy, keďže ak chcela dostať úver, inú možnosť ani nemala. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov pritom nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia zo strany súdu, alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offo súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov umožňuje obísť dôležitý prvok v ochrane spotrebiteľa a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok so zameraním na to, či tieto nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Súd má za to, že táto dohoda v podobe akú má v tu posudzovanej veci spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo ju ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve robí takisto absolútne neplatnou podľa § 53 ods.1 a 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase jej uzavretia. Dohoda má navyše základ v konaní rozpornom s dobrými mravmi. Jednostranne vnútené ustanovenie o dohode o zrážkach zo mzdy splyvajúce s ostatnými podmienkami zmluvy bez vysvetlenia možných dôsledkov tejto dohody spočívajúcich v možnosti veriteľa bez súdnej kontroly na základe vlastnej predstavy o výške dlhu siahnuť na príjmy, t.j. základné živobytie spotrebiteľov je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. O tom, že dohodou uzavretej v takejto forme sa vytvára výrazná nerovnováha medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa nemožno vôbec polemizovať, keďže aj sám zákonodarca to v dôvodovej správe k zákonu č.102/2014 Z.z. výslovne uviedol ako hlavný dôvod zmeny právnej úpravy s účinnosťou od 1.5.2014. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku. Na zdôraznenie argumentácie možno odkázať na písomné pripomienky Európskej komisie vo veci C-30/12, I. A., F.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“ Formulácia Dohody o zrážkach zo mzdy sa dostala objektívne do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax. Zákonodarca priznal takémuto konaniu nielen rozpor s imperatívom dobrých mravov, ale priamo so zákonom. Pre záver súdu bolo relevantné, že sporná dohoda vzhľadom na jej osobitný význam

bola vyhotovená z hľadiska podcenenia jej významu zo strany priemerného spotrebiteľa a umožňuje siahnuť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia, ktoré sú neprijateľné.

47. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX uvedenú v časti [2] Zmluva o úvere, bod 5] v znení: „ Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10. II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“ Tu treba spomenúť, že rozhodcovská doložka vo svojich dôsledkoch spôsobuje, že o právach a právom chránených záujmoch spotrebiteľa rozhodne súkromná osoba, ktorej moc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou, teda bez súdnej kontroly zmluvných podmienok. Nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku, nakoľko sa spotrebiteľ vzdáva svojich práv, vyjadriť nesúhlas s rozhodcovskou doložkou a zhoršuje si tým svoje zmluvné postavenie. (pozn.: predmetná zmluvná podmienka bola opakovane určená za neprijateľnú voči žalovanému ešte pod obchodným menom Poštová banka, a. s., viď napr. rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 8Csp/198/2019, zo 14. 08. 2020, potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 16CoCsp/13/2020, z 31.05. 2021, alebo rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 16Csp/73/2020, zo 06. 10. 2020, potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19CoCsp/55/2020, z 10. 06. 2021).

48. Ako ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku možno posúdiť aj zmluvnú podmienku v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX uvedenú v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička účinných od X.X.XXXX, a to v článku 5 - Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6, v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzovníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“, nakoľko aj pri tejto podmienke sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne vzhľadom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takého vzťahu je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú. Táto zmluvná podmienka poskytuje žalovanému ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať platby spotrebiteľa na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a bez ohľadu na jeho vôľu. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom, pokiaľ ide o započítavanie platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanému postupovať nepredvídateľne a započítavanie platieb sa tak stáva pre spotrebiteľa netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). Na podporu argumentácie viď rozsudky Okresného súdu Prešov sp. zn. 19Csp/19/2022 zo dňa 19.9.2023, sp. zn. 8Csp/1/2023, zo dňa 27.4.2023, sp. zn. 17Csp/96/2022 zo dňa 18.8.2023, rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 6Csp/26/2024, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/23/2024.

49. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX uvedenú v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička účinných od X.X.XXXX, a to v článku 6 - Predčasné splatenie úveru, následky nespĺcania a ukončenie ZoÚ, bod 6.4, v znení: „ V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, 12/13 Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej

v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“, táto zmluvná podmienka bola opakovane súdmi vyhodnotená ako neprijateľná, napríklad aj rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/1/2023 zo dňa 27.4.2023, pričom niet dôvodu od právneho posúdenia veci uvedeným súdom sa odkloniť. Na podporu argumentácie viď tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19CoCsp27/2021 zo dňa 27.1.2022, ktorý sa týkal tiež žalovaného a obsahovo obdobnej zmluvnej podmienky a tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/23/2024.

50. Aj zmluvná podmienka v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička účinných od X.X.XXXX, a to v článku 8 - Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1 v znení: „ Klient je povinný oznámiť Banke všetky zmeny v údajoch uvedených v ZoÚ, najmä týkajúce sa jeho osobných údajov, kontaktnej adresy, zamestnávateľa, niektorého z telefónnych čísiel uvedených v ZoÚ a bankového spojenia, a to do 15 dní od takejto zmeny. Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klienta podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Aj táto zmluvná podmienka bola už vyhlásená za neprijateľnú a to napríklad rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/74/2022 zo dňa 28.11.2022, pričom aj v tomto prípade z dôvodu hospodárnosti na uvedené rozhodnutie stotožniac sa s ním odkazuje, pričom žalovaný nepreukázal, aby sa nejakým spôsobom vytykané neprijateľné zmluvné podmienky v priebehu úverového vzťahu snažil odstrániť.(viď tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/23/2024).

51. Vo vzťahu k zmluvnej podmienke v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX uvedenej v Sadzobníku poplatkov - účinnosť od XX. XXXXXXXXXXXX XXXX, a to v článku Úvery pre obyvateľstvo, časť dostupná pôžička, v znení: „ 10. 1. upomienka po omeškaní splátky 9,96 € 11. 2. upomienka po omeškaní splátky 24,90 €“ súd uvádza, že aj táto opäť naoktrojovaná veriteľom umožňuje uložiť spotrebiteľovi neprimerané plnenie v nepreukázanej výške nákladov za spomenuté upomienky a má predovšetkým za úlohu sankcionovať v uvedenej výške spotrebiteľa, pričom okrem zákonnej sankcie mu pridáva aj ďalšie sankcie za omeškanie bez toho, aby sa spotrebiteľka v tomto prípade podieľala na príprave zmluvnej podmienky. Viď tiež rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/1/2023 zo dňa 27.4.2023 a rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 32 Csp/148/2020 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/23/2024.

52. Aj posledná žalobkyňou namietaná zmluvná podmienka v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, z XX.XX.XXXX uvedená v Sadzobníku poplatkov - účinnosť od XX. XXXXXXXXXXXX XXXX, a to v článku Úvery pre obyvateľstvo, časť dostupná pôžička, v znení: „ 16. Porušenie informačnej povinnosti klienta v zmysle obchodných podmienok - zmluvná pokuta 33,19 €.“je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže jednak nebola individuálne dojednaná a je upravená v neprospech spotrebiteľa, nijakým spôsobom spotrebiteľom ovplyvniteľná. V tomto prípade nepochybne písomná dohoda absentuje, zmluvná pokuta bola uvedená len v Sadzobníku poplatkov a navyše bola stanovená za porušenie informačnej povinnosti klienta v zmysle OP, ktoré však vôbec nie sú konkretizované a dokonca ani v samotných OP nie sú uvedené žiadne informačné povinnosti klienta, OP obsahuje len oznamovacie povinnosti. Vôbec teda nie je zrejmé aké povinnosti klienta- ich nedodržanie má byť sankcionované. Nepochybne teda aj táto zmluvná podmienka spĺňa všetky atribúty neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka. (zároveň táto podmienka už tiež bola vyslovená za neprijateľnú, viď napríklad rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 4Csp/24/2024.

53. Podľa ust. § 107 ods. 1,2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

54. Podľa ust. § 100 ods. 1,2 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 OZ). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou

vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

55. Čo sa týka námietky premlčania, tu žalovaný svoju argumentáciu smeroval k bezdôvodnému obohateniu, ktoré nie je predmetom tohto konania. Súd teda nevidí dôvodnosť tejto námietky zo strany žalovanej, pretože v tomto konaní sa žiadneho finančného, ani majetkového plnenia žalobkyňa nedomáha. V spore o neprijateľnosť zmluvnej podmienky sa nemôže žalovaný, ktorý je v postavení veriteľa, procesne brániť námietkou premlčania. V tomto prípade ide o určovaciu žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Taktiež sa domáha určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktorého určenie za daného stavu nepodlieha premlčania, preto uplatnená námietka premlčania je nedôvodnou (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019).

56. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. Žalobkyňa bola v súdnom konaní úspešná v celom rozsahu, preto jej súd priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. O konkrétnej výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.